

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΠΙΟ ΩΜΟΡΦΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,,

(Μιά πρωτότυπη έρευνα του 'Αμερικανού δημοσιογράφου Τζών "Ερμπερτ)

Ι άστέρες του Χόλλυγουντ δεν έχουν μόνο τις πιο όμορφες βίλλες, τα πιο όμορφα αυτοκίνητα και τις πιο όμορφες τουαλέτες, έχουν και τις πιο όμορφες έρωτικές περιπέτειες ! Ένα, λοιπόν, από τα μεγαλύτερα κινηματογραφικά περιοδικά της Νέας Υόρκης, το «Μονι Classics», δημοσίευσε στο τελευταίο τεύχος του την ζωοτέρο έρευνα του κινηματογραφικού μελοτότε Τζών "Ερμπερτ, ο οποίος κατόρθωσε να μάθει τις πιο περιεργές έρωτικές περιπέτειες τών άστέρων. Να τι μιάς αποκαλύπτει αυτός ο τυχερός "Αμερικανός δημοσιογράφος :

«Η Βενέττα της άδωνης — είνε όλες τους τούσ όμορφες και τόσο χαριτωμένες ! — Έχουν κι' αυτές χωριά, καθώς ξέρετε, μη' πούλ τριμερή χωριά, που δέν έχει δυστυχώς χωρό για ν' άγαθήση... Η δουλειά του στούντιο είνε τόσο σκληρή, τόσο κοφραστική !... Καμιά φορά όμως — κι' αυτό συμβαίνει στις διακοπές τους — άφηνουν την όμορφη περιπέτεια να τούς παρασύρη και τότε έχουνε τα πιο όμορφα και τα πιο περιπατή είδύλλια, που διαρκούν όσο και το ξεκούρασμα τούσ άστέρος.

Η Μπίλλυ Ντόβ, παροδίζουμτα χάριν, από τού γάμου της, είχε μια τέτοια περιπέτεια με τόν Σέργιο Λεβίν, έναν όμορφο Ρώσο χορευτή τού Χόλλυγουντ, ή οποία όμως κατέληξε σέ ένα άγριο έρωτικό δράμα. Η όμορφη βενέττα άγατούσε με πάθος τα Ρωσικά τραγούδια και γι' αυτό πήγαινε ταχτικά στο «Βόλγα», ένα από τα περιφημότερα κωμικά τών Ρώσων έξοριστών, τούσ όποιον τα γκαρσόνια ήσαν άληθινοί άριστογράτες κι' ή χορευτοίεσ τούσ καλύτες της Τσαρικής Αδής. Μέσα σ' όλον αυτό τόν κόσμο τών ξεπερασμένων άριστογραφών, ή Μπίλλυ Ντόβ δέν άργησε να προσέξη έναν όμορφο χορευτή : τόν Σέργιο Λεβίν. Μά κι' αυτός θά νόμιζε κανείς ότι δέν χόρευε, παρ'ι μονάχα για τόν άστέρα.

«Ένα βράδι, ύστερα από τη δεύτερη υπούλλια της σμαμάνας, ή βενέττα τού Χόλλυγουντ εκάλεσε τόν όμορφο Σέργιο στο τραπέζι της. —Ξέρω, τού έλε, ότι ή συντροφιά μου σάς ευχαριστεί. Τ' βλέπω μέσα στα μάτια σας ! Καθίστε να ποιήσε μαζί λίγη σμαμάνα.

Κι' έμειναν έτσι μαζί ως τα ξημερώματα ! Η Μπίλλυ Ντόβ, φυσικά, όταν ξύπνησε, βρέθηκε στο διαμερισμά του ! Κι' από εκείνη την ήμερα άρχισε και για τούς δυό μια ζωή εντιγίας κι' έρωτος. Τούξ έβλεπαν μαζί παντού. Όλο λοιπόν τού Χόλλυγουντ ήξερε ότι ή όμορφη βενέττα ήταν ξετρολλωμένη με τόν Ρώσο χορευτή.

—Θά τόν παντρευθί άραγε ; ρωτούσαν περίεργοι οι άλλοι άστέρες.

—Γιατί όχι ; Οι γάμοι είνε τόσο εύκολοι εδώ πέρα !..

Παραδόξως όμως, ύστερ' από λίγο χωρό, ή Μπίλλυ Ντόβ, χωρίς κανείς να τού περιμένη, παντρεύτηκε έναν βαθύλοτο Νεοθωροξέο και παρότσης τόν όμορφο Σέργιο Λεβίν.

Τι είχε συμβή ; Άπλοισάτα, ο «αίτιώμενος» είχε βαρεθί τόν έρωτα και ξαναγύρισε στην τόσο μετρομένη και τόσο κοφραστική ζωή τού στούντιο ! Κι' ο Ρώσος χορευτής απομαίνε αποαρμόγητος. Την ίδια έβδομάδα έγινε άφαντος από τόν «Βόλγα». Κινείξ δέν τόν έβλεπε και κανείς δέν άκουγε τίποτα γι' αυτόν. Ο Σέργιο Λεβίν ζούσε κλεισμένος στο σπίτι του. Κι' ένα πρωί, ο πιστός "Ιθάς, ο ύπηρέτης του, τόν βρήκε νεκρό μέσα στο μπάνιο ! Ο όμορφος χορευτής είχε αυτοκτονήσει, κόβοντας τις φλέβες του. Κι' έτσι, μ' έναν τόσο τραγικό τρόπο, τέλειωσε τού είδύλλιο της Μπίλλυ Ντόβ με τόν Σέργιο Λεβίν, που την είχε αγαπήσει όπως αγαπούν παράφορα οι Ρώσοι...

Η Μάιη Γουέστ, πάλι, είχε μια άληθογενή έρωτική περιπέτεια, που της είχε συμβή όταν άκόμη χόρευε στο «Φόλλιξ», ένα από τα πιο άριστογραφικά κωμικά τού Μπρονγουνάη. Μιά νύχτα είχε να μπιάνουν τέσσερες φραγοφορεμένοι άγνωστοι με τού ίδιο άνδρος στην κομμοδόξη: μια γκαρντένια. Κι' οι τέσσερες αυτοί κωμικοί χειροφροτούν μ' ένθουσιασμό κάθε εμφάνισή της και τέλος την προσκαλέσαν στο τραπέζι τους.

—Τι είνε αυτοί ; ρώτησε σκανδαλωμένη ή Μάιη Γουέστ τόν διευθυντή τού κωμικά.

—Είνε γκάγκστερς ! της απάντησε εκείνος με άπάθεια.

Και πρόσθεσε, βλέποντας τούς διαταγμούς της :

—Πρόσεξε, να είσαι καλή μαζί τους ! Δέν πρέπει να τούς δυσαρεστήσουμε...

Η Μάιη Γουέστ, με τόν τρόμο στην καρδιά, πλησίασε και κάθισε στο τραπέζι τους. Ο άρχηγός τών γκάγκστερς τότε την περιπόνησε με πρηκνητική ενγένεια, που της προσέλασε κατάλληλα. Τίποτα δέν ε-πρόδεδεν ότι είχε άλλα της έναν έγκληματία, έναν δολοφόνο. Τα λεπτά και περιουσιμμένα χέρια τών ήκαναν να τρέμει από τού φόβο και τη φρόση, κάθε στιγμή που την άγγιζαν. Το μαρτύριο αυτό έξακολούθησε δολόκληρη τη νύχτα. Όταν τέλος λυτρώθηκε από τούς γκάγκστερς, ή Μάιη Γουέστ έβγαλε ένα στεναγμό άνακουφιστός.

—Τι σάς συμβαίνει ; την ρώτησε ο διευθυντής τού κωμικά, όταν την είχε τού άλλο βράδι άκόμη παραμένει.

—Όμορφα τα καταφέρατε ! τού απάντησε ή Μάιη Γουέστ. Με στείλατε να κρατήσω συντροφιά σέ τέσσερες έγκληματίες, που ζώντανε να με πνίξουν !

Έκείνος τότε ξέλασε σ' ένα ήχητο γέλιο και της έλε :

—Δέν φανταζόμουν ποτέ ότι είαστε τόσο εύπιστοι ! Μά δέν καταλάβατε, λοιπόν, ότι ήταν μια φάρσα ; Οι γκάγκστερς ήσαν ο Μπιγκ Λάιτουν κι' οι άχώριστοι φίλοι του, οι πιο έκεντρικοί εκπομπωμιοφύχοι της Νέας Υόρκης !..

Λένε τώρα ότι ή Μάιη Γουέστ δέν έχει συγχωρέσει άκόμη τόν διευθυντή τού «Φόλλιξ» ! Μά αυτή ή περιπέτεια είνε ή μόνη που κατορθώσε να συγχωρήσει τη σατανική γυναικία τού Χόλλυγουντ και να παραμείνει αξέχαστη στη μνήμη της.

Η θελκτική "Αίριν Γούαρ είχε ένα φλογερό είδύλλιο μ' έναν νεαρό θαυμαστή της, τόν άρχηγό της ποδοσφαιρικής ομάδος τού «Κόλετζ Σπάρκς τού Άδς "Αντζελες. Η χαριτωμένη βενέττα έχει μια μεγάλη άδυναμία : λατρεύει τού ποδόσφαιρο ! Και φυσικά και τούς πρωταθλητάς του. Σ' ένα, λοιπόν, μεγάλο «μιάς» συγγιήθηκε τόσο από την...τέχνη τού νεαρού θαυμαστού της, ώστε από εκείνη την ήμερα τόν άγάπησε παράφορα και πέρασε μαζί του δυό άξέχαστους μήνες έρωτος !

Η πιο όμορφη έρωτική περιπέτεια της Λούιτε Βελέξ ήταν εκείνη, που είχε όταν ήταν άκόμη χορευτορία στο Μεξικό. Είχε αγαπήσει τότε με πάθος τόν γού ενός πλουσίου Μεξικανού, ο οποίος μια νύχτα μπήκε άξαφνα στο κωμικό με τούς φίλους του και με τού πιστόλι στο χέρι την διάταξε να τόν άκολουθήσει στο αυτοκίνητό του. "Επειτα την ώδηγησε σέ ένα ξεχωικό εράντισο του κι' ενώ εκείνη έτρεφε άκόμη από τού φόβο της, έπεσε σά πόδια της, της ζήτησε συγγνώμη και της έξαμολογήθη τόν έρωτά του. Αυτή ή παραδόξη περιπέτεια συγγίνισε τούσο τη Λούιτε Βελέξ, ώστε κι' αυτή ν' άναποκορήθη σέ αίσθημα τού πλουσίου Μεξικανού και να τόν άγαθήσει για λίγον χωρό μ' όλη τη δύναμη της καρδιάς της...

Μά την πιο παράξενη έρωτική περιπέτεια απ' όλους τούς άστέρες την είχε ή Ταλλούλα Μπάνκ-

Η "Αίριν Γούαρ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

(Η μόνη αυθεντική βιογραφία του γενναίου Έλληνα πρίγκιπα)

ΚΔ'. ΤΟ φανερόν, ότι ο Πέτρος Καραγεωργεβίτς δέν είχε σκοπό νά κινδυνεύει τή ζωή του σε μιά μονομαχία, αφού μάλιστα γρήγορα έπρόσμενε να ξαναπήρ τόν θρόνον των προγόνων του, όπως και συνέβη...

Ο Μουρούζης όμως τόν έλεειολόγούσε:

—Ο άνθρωπος έπηγε νά γλεντήσ, και τόν έβρισκα! έλεγε. Μά τί τόν περάζει αυτό; Αύτός συχαίνεται τά αίματά!...

Στό Παρίσι, ως αξιωματικός του ίππικού, ο Μουρούζης, πέρασε μερικά

χρόνια γεμάτα γλέντια και έπεισοδια. Στό μεταξύ αυτό από ταγματάρχη έγινε αντισυταγματάρχη του ίππικού.

Μά ή Γαλλία δέν έκανε τότε πολέμους και αυτή ή ειρηνική κατάσταση έστονεχωρούσε τόν Μουρούζη. Και πουμενά άλλοι όμως δέν γινόταν τότε πόλεμοι, για νά πάη νάθρη περιπέτειες και νέους κινδύνους...

Ξαφνικά τό 1905, τά πράγματα στην 'Ανατολή έσυνένερισαν... Και έφαιναν πιά ότι θα γινή ο πόλεμος Ρωσίας και 'Ιαπωνίας, που άρχισε πραγματικά σέ λίγο.

'Αμέως τότε ο Μουρούζης άποφάσισε νά πάη στή Ρωσία και νά πολεμήσ μαζί με τό Ρωσικό στρατό εναντίον τής 'Ιαπωνίας.

Ο τσάρος 'Αλέξανδρος Γ' είχε σκοτωθή λίγα χρόνια πριν και τήν εποχή εκείνη τσάρος ήτο ο Νικόλαος Β'. Ο τσάρος αυτός, όπως είδαμε, ήταν πολύ φίλος του Μουρούζη. Έγραψαμε πως τόν έγνωρίσε στην 'Αθήνα κατά τήν εποχή τών γάμων του διαδόχου Κωνσταντίνου και πώς, μάλιστα, ένα θράδυ, τόν παρέσυρε και σέ μιά συνοικιακή ταξέρια...

Η φίλια του Μουρούζη με τόν τσάρο Νικόλαο διατηρήθηκε πάντα στενή. Και από τό Παρίσι τού έγραφε συχνά, μά και ο τσάρος τού έστειλε συνέχεια γράμματα και δώρα.

Συλλογίστηκε λοιπόν ο Μουρούζης νά πάη στην Πετρούπολι νά θρη τόν τσάρο και νά τού ζητήσ νά καταταχθή στό Ρωσικό στρατό.

Τό σκέφθηκε και τό άποφάσισε. Και μιά μέρα, άρρησε τό Παρίσι και έφυγε για τήν Πετρούπολι.

Όταν ο πρίγκηπ Μουρούζης έφτασε στην Πετρούπολι, έπηγε στό παλάτι του Πετροπουλόσκου νά επισκεφθή τόν τσάρο.

Σύμφωνα με τά έθιμα τής Αλλης, ενεργάσ το δίθλιό των παρουσιασών. Έτσι σέ λίγο άνήγγειλαν στόν αυτοκράτορα, ότι ο πρίγκηπ Μουρούζης ζητούσε νά τόν επισκεφθή. Ο Νικόλαος, άμνήθηκε τότε τήν παλιά φίλια του με τόν γλετζέ πρίγκηπτα και διάταξε νά τού παραγγείλουν ότι τόν περιμένει άμέσως.

Πραγματικά, ο Μουρούζης επισκέφθηκε σέ λίγο τόν τσάρο στά ιδιαίτερα του δωμάτια.

Σύμφωνα με τά έθιμα των Αιών, ή τυπικές αυτές επισκέψεις και παρουσιάσεις δέν διαρκούν περισσότερο άπό πέντε λεπτά τής ώρας. Μά οι ύπασπιοι και οι άλλοι αυλικόι τού τσάρου έβλεπαν ότι έπέρασαν τά πέντε λεπτά, τά δέκα και ότι έκόμοι ο Μουρούζης δέν έβγαине έξω. Αυτό τού ξεπληξέ γιατ ήταν κάτι τό άντικανονικό...

"Ανοιξαν λοιπόν τήν πόρτα για νά ιδουν τί συμβαίνει. Και τότε με άπερίγραπτη έκπληξή τους παρετήρησαν, ότι ο Μουρούζης και ο τσάρος έκουβεντίασαν φιλικότητα και έγελοσαν... 'Αδιαφορούσαν για τήν έθιμοτυπία των Αιών και τήν άνησυχία των αυλικών και τάλεσαν με κέφι και έγκαρ-

χιντ. Η τρέλλη Ταλλούλα είχε άγαπήσει τόν Τζέσ Φούλτον, τόν αποταγμαχό τής Καλιφορίας. Μά τό ειδύλλιο τους δέν βάστηξε πολύ. Η άμοιρη βεντέτα φοβάταν τόσο πολύ τίς τριφυροότητες του Τζέσ Φούλτον, ώστε προτίμησε νά τόν απατήσ, άν και τόν άγαπούσε, παρά νά βρεθή κανένα προί... νόν - άουτ!...

Φαίνεται, λοιπόν, ότι ο πρωταθλητής τού μποξ δέν ημιζόνται και τόσο για τήν τριφυροότητά τους. Μά μά' άλλες βεντέτες τής θόδνης έχουν άμοιρες έρωτικές περιπέτειες. Όπως είπαμε όμως, δέν διαφορν περισσότερο από τίς ένκεντρικές άδιαφορές τους. ΤΩΝ ΕΡΜΠΕΡΤ

διότητα... Είχαν θυμηθή τήν παλιά φίλια τους και τίς τρέλλες τους. Μάλιστα ο τσάρος, που είχε μάθει τά γλέντια και τά έπεισοδια του Μουρούζη στό Παρίσι, τόν παρακάλεσε νά τού διηγηθή μερικά... Έτσι πέρασε άρκετή ώρα. Και έξέσκασε και ο τσάρος λίγο, από τήν πλήξη τής αούτηρης έθιμοτυπίας...

Κατά τήν συνάντην εκείνην ο τσάρος Νικόλαος ρώτησε τόν Μουρούζη πώς βρίσκεται στην Πετρούπολι και μήπως θέλει τίποτε από αυτόν.

Ο Μουρούζης τότε τού είπε με ειλικρίνεια τούς σκοπούς του. Τού διηγήθη, ότι έπληξε, στό ειρηνικό Παρίσι και στό ζητεί περιπέτειες και πολέμους. Έπειδή λοιπόν έπρόκειτο νά γινή ο πόλεμος Ρωσίας και 'Ιαπωνίας, έπιθυμούσε νά καταταχθή στό Ρωσικό στρατό και νά πολεμήσ μαζί με τούς Ρώσους εναντίον τής 'Ιαπωνίας.

Ο τσάρος τόν εχαρίστησε για τήν εύγενική προσφορά του και διάταξε νά καταταχθή άμέσως ο Μουρούζης με τόν βαθμό του στό Ρωσικό στρατό.

Έτσι ο αντισυταγματάρχη Μουρούζης κατετάχθη στό σώμα των Ουσάρων τής Ρωσικής αυτοκρατορικής φρουράς.

Όταν ο Μουρούζης κατετάχθη στό Ρωσικό στρατό, άπάνησε μιά σοβαρή δυσκολία. Δέν ήξερε αρεθόν καθόλου τή Ρωσική γλώσσα και αυτό τόν εμπόδιζε πολύ. Γρήγορα λοιπόν άρχισε νά μαθαίν τήν Ρωσική. Έπέδθη στην εκμάθησ τής μετ ήλιο και διάβη και σέ λίγον καιρό μπορούσε νά συνεννοείται άρκετά καλά.

Μά όσο νά μάθ καλά τήν γλώσσα, λίγο έλειψε νά φονευθή εξ άφορησ τής άνοιασ του αυτής.

Στό σώμα των Ουσάρων ο Μουρούζης ύπηρετούσε μαζί με πολλούς Κοζάκοι. Μ' αυτούς έπιασε γρήγορα σχέσεις, γιατί ήσαν κι' αυτοί καλοί καθαλαραίοι, τολμηροί και γενναίοι. Μιά συγχρόνως ήσαν και άγριοι και πρόστυχοι.

Μιά μέρα λοιπόν, τόν ο Μουρούζης ήταν μεθυμένος, είπε στούς Κοζάκοις μερικά Ρωσικάς λέξεις, που δέν ήξερε ακριβώς τήν σημασία τους. Οι Κοζάκοι τόν παρεξήγησαν και τού έπέτεθσαν, γιατί ένόμισαν ότι ήθελε νά τούς προσβάλη. Έτσι έπακολούθησε άγρια συμπλοκή και λίγο έλειψε νά σκοτωθή ο Μουρούζης από τούς Κοζάκοις.

Ευτυχώς όμως έφτασαν στό μεταξύ και άλλοι γνωστοί τους και τούς έχώρισαν.

Μά ο Μουρούζης δέν είχε καταλάβει άκόμη πώς προεκληθή ή συμπλοκή! Έδόθησαν τότε άμοιβαίες εξηγήσεις και εύρέθη ότι ή άφορησ τής συμπλοκής ήσαν τά γλωσσικά λάθη του Μουρούζη!...

Όλίγον άργότερα, άρχισεν ο πόλεμος Ρωσίας και 'Ιαπωνίας. Ο Μουρούζης, μαζί με τούς Κοζάκοις και με άλλους τούς Ουσάρους τής αυτοκρατορικής φρουράς, έπέρασε τήν Σιβηρία και βρέθηκε στό μέτωπο, πέρα στά βόθη τής Ματζουρίας.

Ο πόλεμος στην άρχή φάνηκε στούς Ρώσους εύκολος. Μά μινά-σινά έκατάλαβαν τί ήσαν οι 'Ιάπωνες... Τά άνθρωπάρια εκείνα άρχισαν νά νικούν τούς Ρώσους και νά τους κινηρούν στις άπέραντες εκτάσεις τής Ματζουρίας... Και ή πάλι άρχισαν νά παίρνουν σοβαρώτατη μορφή. Σκληρές μάχες με πλήρη νεκρών έγινόντο και ο πόλεμος συνεχίζονταν με πείσμα...

Ο Μουρούζης έλαθε τότε μέρος σέ πολλές μάχες. Μά πολύ πολύ διεκρίθη στην τρομερή μάχη του Μουκδεν.

Η μάχη αυτή ύπρηξε άνοιώτατη και τρομερή. Έβάσταξε είκοσι δλόκληρες ήμέρες, δηλαδή από τήν 20 Φεβρουαρίου έως τήν 11 Μαρτίου 1905. Τήν διήσθηεν ο ίδιος ο Ρώσος αρχιστράτηγος Κουροπατκίν, που έβαλεν εις αυτήν τήν μάχην όλη τήν πολεμική του τέχνη και έβουσίασε μεγάλες δυνάμεις Ρωσικού στρατού. Στό τέλος όμως, έπειτα από είκοσι ήμερών πάλη, τήν έγασε και οι 'Ιάπωνες έπροχώρησαν εμπρός. Οι 'Ιάπωνες είχαν στό Μουκδεν 40 χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες και οι Ρώσοι 80 χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες. Έπί πλέον 20 χιλιάδες Ρώσοι έπασαν αιχμάλωτοι στά χέρια των 'Ιαπώνων κατά τή μάχη αυτή.

Μέσα όμως σ' αυτή τήν υπεράνθρωπη πάλη, πού κατέληξε σέ καταστροφή των Ρώσων, άνεδείχθη ένας ήρωϊκός αξιωματικός: ο Μουρούζης. Έδειξε μεγάλην άνδρεία και πολεμική τέχνη. Διεκρίθη έξαιρετικά και έγινε ύπόδειγμα μέσα σ' όλόκληρο τό Ρωσικό στρατό.

Έτσι ο Μουρούζης, μέσα στά πεδία τής μάχης έπροβιβάσθη για τήν ίκαότητα και τήν αξία του με σ' αντισυταγματάρχη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

